

споживачами, знаходити нові можливості, передбачити загрози, запобігати шахрайству, захищаючи доходи і репутацію.

Але залишається відкритим питання збереження даних, забезпечення безпеки інформаційних систем, організованих всередині компаній, а також адекватної інтерпретації даних, отриманих з різних джерел. Крім того, детального вивчення потребує питання оцінки економічних наслідків впровадження предиктивної аналітики.

Список використаних джерел:

1. Digital transformation – the road to become industry leader. URL: https://www.adlittle.com/sites/default/files/viewpoints/ADL_HowtoBecomeDigitalLeader_02.pdf (дата звернення 25.10.2019).

2. Rauser A. Digital Strategy. A Guide to Digital Business Transformation. – CreateSpace Independent Publishing Platform, North Charleston, South Carolina, 2016.

3. Предиктивный анализ, или Как оптимизировать ваш маркетинговый бюджет? LPgenerator: веб-сайт. URL: <https://lpgenerator.ru/blog/2016/06/11/predektivnyj-analiz-ili-kak-optimizirovat-vash-marketingovuj-byudzhet/> (дата звернення 25.10.2019).

4. Предиктивная аналитика: 7 примеров использования в бизнесе. Блог Ingate: веб-сайт. URL: <https://blog.ingate.ru/detail/7-primerov-ispolzovaniya-prediktivnoy-analitiki-v-biznese/> (дата звернення 25.10.2019).

Золотих Я. Я., здобувач вищої освіти
Науковий керівник: Вараксіна О. В., к.е.н
Полтавська державна аграрна академія,
м. Полтава, Україна

ЕФЕКТИВНІСТЬ ФІНАНСОВИХ СТРАТЕГІЙ БАЗОВА УМОВА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ КОНЦЕПЦІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Об'єктивний процес формування конкурентного середовища висуває на перший план проблему оцінки ефективності фінансової стратегії аграрних підприємств і їх швидкої адаптації до нових умов.

Фінансова стратегія – це генеральний план дій для забезпечення підприємства грошовими коштами. Вона охоплює питання теорії та практики формування фінансів, їх планування, вирішує завдання, які забезпечують фінансову стабільність підприємства в ринкових умовах господарювання. [1, с. 260].

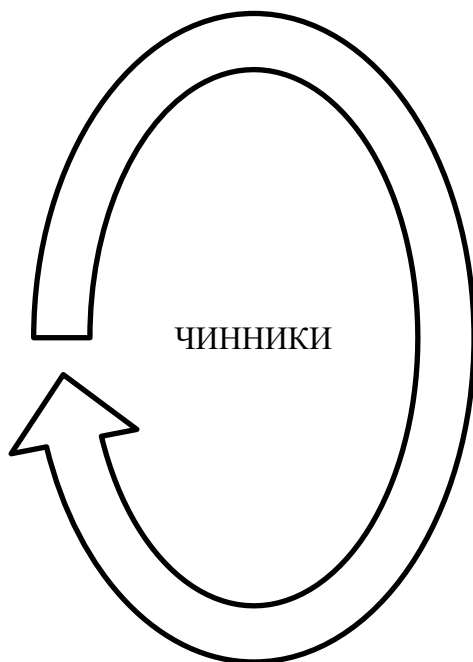
Формування фінансової стратегії є складним і трудомістким процесом, оскільки потребує значних витрат часу, праці й виконання комплексних розрахунків [2, с. 85]. Ефективність формування фінансової стратегії залежить від впливу низки чинників (рис.1). Стратегічне управління підприємством «визнає», що фінансова стратегія є базою для створення, збереження, змін фінансових ресурсів, визначення їх оптимального використання для досягнення мети організації [3, с. 112].

Формування фінансової стратегії включає наступні етапи [4, с. 112]:

- 1) характеристика підприємства як відкритої системи;
- 2) розробка стратегічних цілей;

- 3) розробка варіантів стратегії;
- 4) визначення критеріїв вибору варіантів;
- 5) конкретизація обраного варіанту фінансової стратегії;
- 6) оформлення фінансової стратегії, її прийняття і доведення до виконавця;
- 7) організація контролю за реалізацією.

Фінансова стратегія підприємства згідно зі своєю стратегічною метою забезпечує такі функції, як: формування та ефективне використання фінансових ресурсів; виявлення найефективніших напрямків інвестування та зосередження фінансових ресурсів на цих напрямках; відповідність фінансових дій економічному стану та матеріальним можливостям підприємства; визначення головної загрози з боку конкурентів, правильний вибір напрямків фінансових дій та маневрування для досягнення вирішальної переваги над конкурентами; створення та підготовка стратегічних резервів; ранжування та поетапне досягнення мети [5, с. 14].

- орієнтування фінансової стратегії на загальну стратегію розвитку підприємства на ринку;
- рівень законодавчого та нормативно-правового регулювання підприємницької діяльності;
- економічна та політична ситуація в країні;
- ринкової позиції суб'єкта господарювання;
- ресурсне забезпечення підприємства;
- галузева приналежності суб'єкта господарювання;
- фінансовий стан та конкурентні переваги існуючих та потенційних підприємств-конкурентів, надійність постачальників і покупців;
- рівень ризику фінансової діяльності, зумовлений інфляційними коливаннями, різкими коливаннями курсу валют, ризиками неплатежів, імовірністю настання фінансової кризи

Джерело 2

Рис. 1. Важливі чинники формування фінансової стратегії підприємства

Основними завданнями фінансової стратегії є такі: визначення способів проведення успішної фінансової стратегії та використання фінансових можливостей; визначення перспективних фінансових взаємовідносин із суб'єктами господарювання, бюджетом, банками тощо; фінансове забезпечення операційної та інвестиційної діяльності; вивчення економічних та фінансових можливостей імовірних конкурентів, розробка та проведення заходів із забезпечення фінансової стійкості; розробка способів виходу з кризового стану та методи; управління за умов кризового стану підприємств [6, с. 221].

Ми розділяємо погляди Ткачук І. Г., яка наголошує на тому, що розглядати фінансову стратегію доцільно як органічний елемент фінансово-бюджетного регулювання підприємства:

– у методологічному плані сутність і механізм формування фінансової стратегії підприємства необхідно аналізувати як одну з проблем фінансових відносин, фінансової оцінки реалізації стратегічних цілей підприємства;

– у схемі економічного регулювання фінансову стратегію необхідно розглядати як компонент загальної стратегії підприємства на ряду з товарним, інвестиційним, маркетинговими і іншими видами стратегічних рішень [4].

Управління фінансовою стратегією є складним та багатоаспектним процесом. Вплив кожного фактора, як зовнішнього, так і внутрішнього середовища, визначають організаційну форму і структуру механізму фінансової стратегії, що буде сформовано для досягнення її цілей. Найбільш суттєво на фінансову стратегію та її механізм впливають якість фінансового менеджменту та якість фінансових ресурсів [7].

Так, підводячи підсумок дослідженню чинників, функцій і елементної структури фінансової стратегії аграрних підприємств, можна резюмувати, що розробка та імплементація ефективної фінансової стратегії є основою для виходу вітчизняних аграрних підприємств з фінансово-економічної кризи.

Список використаних джерел:

1. Масленніков О. Ю. Фінансова стратегія та планування в умовах становлення ринку / О. Ю. Масленніков, А. Я. Шпачук // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Л., 2007. – Вип. 17.3. – С. 260–262.
2. Путятин Ю. А. Финансовые механизмы стратегического управления развитием предприятия : монография / Ю. А. Путятин, А. И. Пушкарь, А. Н. Тридид. – Х. : Основа, 2000. – 488 с.
3. Ковальов А.В. Синергія. Синергетичний ефект / А.В. Ковальов, К.Гальченко : зб. пр. V Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф. «Альянс наук: вчений – вченому». – 2012 [Електронний ресурс]. –Режим доступу : <http://www.confcontact.com/>
- 4.Ткачук І. Г. Формування фінансової стратегії в системі управління підприємство / І. Г. Ткачук //: Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. – 2008. – № 2(44). – С. 301-304
5. Теслюк Н. П. Методичні основи розробки фінансової стратегії підприємства : автореф. дис. ... канд. екон. наук : 08.06.01 / Н. П. Теслюк. – К., 2006. – 20 с.
6. Тридід О. М. Організаційно-економічний механізм стратегічного розвитку підприємства / О. М. Тридід. – Харків : ХДЕУ, 2002. – 363 с.
7. Хвостенко В. С. Методичний підхід до комплексної оцінки стратегії фінансового розвитку підприємства / В. С. Хвостенко // Вісник Національного університету «Львівська Політехніка». – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – № 698. – С. 125–132.

Іванова О.Ю., д.е.н., професор
Науково-дослідний центр індустріальних
проблем розвитку НАН України;
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, м. Харків,
Україна

Лаптев В. І., к.е.н., доцент
Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, м. Харків,
Україна

МЕНЕДЖМЕНТ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ В ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ УМОВАХ

Людські ресурси стали унікальною категорією в економіці, яка сприяє зламу існуючих парадигм та діалектиці новітніх, створенню нових наукових теорій та пошуку практик, які б давали можливість найбільш повно використовувати та розвивати ці ресурси.

Практична актуальність розвитку людських ресурсів в Україні підтверджується рядом міжнародних та державних довгострокових декларацій, стратегій та програм, серед яких: стратегічний план розвитку Європейського Союзу «Європа – 2020», який Україна в рамках проєвропейського вектору розвитку обрала як базис для власних стратегій сталого економічного розвитку України до 2020 та 2030 років відповідно, Програма розвитку ООН в Україні, Стратегія регіонального розвитку України до 2027 року, обласні програми розвитку людського капіталу тощо. Всі ці документи визначають розвиток людських ресурсів одним з головним пріоритетів, який сприятиме розвитку держави в цілому.

Розвиток людських ресурсів пропонується розглядати як безперервний процес якісної трансформації особистих і професійних компетентностей людини (групи людей або цілої нації), які вона може та прагне використовувати в соціально-трудої діяльності для вирішення певних завдань на різних економічних рівнях. Особливістю категорії «людські ресурси» є її використання на різних рівнях: макро-, мезо- та мікрорівні, що безпосередньо впливає на зміст та структуру.

З актуалізацією людських ресурсів як унікальної категорії в економіці з'явилася і проблема управління ними, ефективного використання та розвитку, що підтверджується зростанням демографічного навантаження; демографічного старіння населення, збільшення зовнішньої трудової міграції, відривом вимог реального сектору економіки від рівня професійного розвитку людських ресурсів, і як наслідок погіршення фінансових результатів діяльності суб'єктів господарювання. Це актуалізує необхідність пошуку нових підходів щодо розвитку людських ресурсів, орієнтованого на вирішення існуючих та попередження потенційних проблем.